

Нека АВ (черт. 339) бъде съчение на кълбото съ каква да е плоскост; тръба да докажемъ, че това съчение е кръгъ.

Доказ. Спушчаме отъ центра О перпендикуляръ ОК на съчението АВ и съединяваме основата на перпендикуляра К съ точките С, В, D на линията отъ съчението.

Правоъгълните триъгълници СКО, ВКО, DKO съ сходни, защото иматъ общъ катетъ ОК и освънъ това гипотенузитъ имъ, като радиуси на кълбото, съ равни; следователно $KC = KB = KD$. Отъ тута слѣдва, че точките на линията отъ съчението се намѣрватъ на равно разстояние отъ точката К, а затова тази линия е окръжностъ, на която центъра се съвпада съ основата на перпендикуляра.

Ако разстоянието на прѣсъчената плоскост отъ центъра на кълбото т. е. дълчината на линията ОК, означимъ съ К, радиуса на кълбото съ R , а радиуса на съчението съ r , то $r = \sqrt{R^2 - K^2}$.

Отъ това слѣдва:

1. Съчения, които стоятъ на равно разстояние отъ центъра, съ равни.

2. Отъ двѣ неравни съчения това, което има по голѣмъ радиусъ, е по близо къмъ центъра.

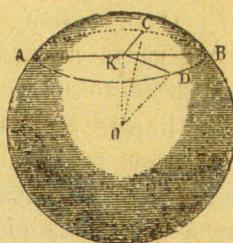
3. Съчение, което прѣминава прѣзъ центъра на кълбото, е по голѣмо отъ всѣко друго съчение. Вслѣдствие на това кръга, образуванъ отъ съчението, което прѣминава прѣзъ центъра, се нарича *голѣмъ кръгъ*, а кръга, образуванъ отъ съчението, което непрѣминава прѣзъ центъра, — *малъкъ кръгъ*.

§ 289. Тѣй като голѣмия кръгъ е съчение, което прѣминава прѣзъ центъра на кълбото, то:

1. Радиуса на голѣмия кръгъ е равенъ на радиуса отъ кълбото.

2. Двата голѣми кръгове се дѣлijoтъ на половина, защото линията, по която тѣ се прѣсичатъ, прѣминава прѣзъ общия имъ центъръ и за това ще бѫде общъ тѣхенъ диаметъ.

3. Всѣкой голѣмъ кръгъ дѣли кълбото на двѣ равни части, защото при наложението тѣзи части се покриватъ.

Черт. 339.